

Из наведених докумената излази: 1) да је Рудник ковао перпере, и 2) да је руднички перпер био јачи од перпера с крстом. У свим наведеним документима помињу се само руднички перпери, а не руднички гроши. Кад је ријеч о млетачким перперима (а они се тако често помињу), которски нотар пише: час »perperorum Venetorum« (односно, »perperos«, „перпери“ . . .), а час »perperorum grossorum Venetorum«; што, у другом наведеном случају, мислимо значи: . . . **перперâ млетачког новца** (млетачке монете); а то је исто што и у првом случају. Да ли и код Јиречека наведеним израз: »de upperperis CLVII grossorum de Rudnicho« треба читати: „за перпера 157 рудничког новца“ (рудничке монете)? Рудник је, дакле, могао ковати сребрне перпере исто као и Котор. Сребрни перпер имао је 12 сребрних гроша, а грош 30 бакрених фолара.

Настаје питање, да ли се може поуздано тврдити: да перпери у старим српским повељама значе увијек „само рачунску јединицу“, као што каже наш нумизматичар и археолог Б. Сариа.

К. — С.

ЈЕДАН ПОДАТАК О СКЕНДЕРБЕГУ ЦРНОЈЕВИЋУ

Познато је да је Станиша-Скендербег Црнојевић био санџак-бег Црне Горе 1514-28. У судско-нотарским књигама которским помиње се у том звању у једном документу од 18. VI. 1520 године. На писмени захтјев „узвишеног господина Скендербега, санџака Црне Горе“, а по наређењу которског провидура, удовица Радоње Комана, Добра, предала је у присуству которског нотара, Добрилу Вукшину из Штитара неке ствари, које је код ње оставила Стана, кћи Вишиславе из Црне Горе, слушкиња „узвишеног господина санџака“.

(Dobra relicta Radogne Comani de mandato magnifici et clarissimi domini provisoris in executionem litterarum magnifici domini Scanderbegi sanzachi Montis nigri dedit et consignavit res et bona infrascripta Dobrilo Vuchsin de Stitari, presenti et ipsa bona, recipienti coram me cancelario: que bona erant de positata penes ipsam Dobram per Stanam filiam Visstsave de Monte nigro, ancillam prefati magnifici domini sanzachi). Поменути ствари су: горња женска хаљина (cavadium), скандер (scandar), кошуља и двије марамнице (XXXIII, 315).

С. — К.